

У школі дитина поглиблює і розширює свої пізнавальні інтереси. У неї виникає бажання змістового і досконалого вивчення певних навчальних дисциплін, коли матеріал виходить за межі навчального. Такий інтерес має стійкий характер.

Пізнавальна активність учня початкових класів виявляється в навчальній діяльності. Молодший школяр застосовує набуті в дошкільному дитинстві знання й активно діє, робить відповідні висновки, здатний виконувати складні розумові операції.

Практичне використання встановлених закономірностей змушує коло пошуків психологічних причин невстигання школярів з навчальних предметів у початкових класах.

Пізнавальний інтерес як мотив навчання забезпечує міцне й надійне підґрунтя засвоєння знань школярем. В учнів одного класу пізнавальні інтереси мають різні рівні розвитку і характер прояву, зумовлені особистим досвідом та індивідуально-віковими особливостями школярів.

Пізнавальні особливості учнів початкової школи проявляються в тому, що вони ставлять безліч різноманітних запитань; цікавляться новими іграми та ідеями; проявляють інтерес до дослідницької діяльності; намагаються виконувати одночасно багато справ, навіть тих, які їм не під силу; планують ігрову діяльність; виявляють інтерес до оволодіння методами і навичками навчальної діяльності, що зумовлює інтенсифікацію навчально-виховного процесу з метою пошуку засобів підтримки й розвитку в учнів пізнавальних інтересів до вивчення навчального матеріалу.

Ефективним засобом підтримки в учнів інтересу до навчання визначено застосування навчальних ігор. Систематичне та цілеспрямоване включення ігор у навчально-виховний процес початкової школи сприяє поступовому зміщенню в учнів соціальних мотивів до пізнавальних, адже пізнавальні ігри виконують різноманітні функції, зокрема активізують інтерес та увагу дітей, розвивають пізнавальні здібності, кмітливість, уяву, закріплюють знання, вміння і навички [1].

В процесі навчально-виховної діяльності вчителю необхідно постійно виявляти стан розвитку пізнавальних інтересів молодших школярів, щоб адаптувати їхні індивідуальні особливості до умов шкільної життєдіяльності.

Список використаних джерел

1. Баюрко Н. В. Формування пізнавального інтересу молодших школярів до природи як психолого-педагогічна проблема / Н. В. Баюрко, Т. В. Статнік // Materials of the XIV International scientific and practical Conference Proceedings of academic science – 2018, August 30 – September 7, 2018 : Sheffield. Science and education LTD. – P. 40-42.
2. Сапронов И. А. Познательный интерес в структуре учебной мотивации младшего школьника / И. А. Сапронов // Проблемы педагогики и психологии.- 2008. - № 3. - С. 185-188

Ништик І.О.,
студент СВО магістр.

Науковий керівник – к.б.н., доцент кафедри біології Рогач В.В.

ВПЛИВ ІНГІБІТОРІВ РОСТУ З РІЗНИМ МЕХАНІЗМОМ ДІЇ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ РОСЛИН БАКЛАЖАНІВ

Відомо, що регуляція донорно-акцепторних відносин у системі цілої рослини здійснюється через координацію фотосинтезу і ростової функції, причому будь-які природні або експериментальні зміни швидкості ростових процесів супроводжуються адекватною перебудовою фотосинтетичного апарату [1]. Застосування ретардантів дозволяє змінювати темпи росту тих чи інших органів рослини, внаслідок чого можливий перерозподіл потоків асимілятів до господарсько-важливих тканин та органів [2].

Одним з основних напрямків використання регуляторів росту є підвищення продуктивності сільськогосподарських культур [3].

Провівши аналіз динаміки накопичення сухої речовини плодів нами встановлено, що при обробці у 2017 році рослин EW-250 і ССС-750 даний показник зростав відповідно на 164% і 41%. За дії 2-ХЕФК показник динаміки накопичення сухої речовини плодами був нижчим контрольного на 22%.

Позитивною була і динаміка формування плодів на рослині за дії ретардантів. На 40-й день після обробки EW-250 і ССС-750 кількість плодів збільшилася у порівнянні з контролем на 19% і 11%.

Аналіз показників елементів продуктивності рослин баклажанів сорту Алмаз за дії інгібіторів росту свідчить про їх суттєві зміни. EW-250 збільшував кількість плодів на рослині на 12%. За дії ССС-750 даний показник практично не змінювалася. 2-ХЕФК зменшував кількість плодів на рослині на 18%.

Препарати EW-250, ССС-750 і 2-ХЕФК зумовлювали зростання середньої маси одного плоду, відповідно, на 11%, 9% і 15%.

Такі зміни кількісних показників плодів зумовлювали зростання їх урожаю з однієї рослини. У 2017 році після обробки рослин EW-250 даний показник зростав на 30%. При застосування ССС-750 урожай плодів з однієї рослини збільшувався по роках досліджень відповідно на 10%. Препарат 2-ХЕФК знижував даний показник у рослин баклажанів на 17%.

Таким чином, найбільш ефективним було застосування EW-250. Менш ефективним було застосування ССС-750. Після обробки 2-ХЕФК загальна урожайність рослин баклажанів була меншою ніж у контролі.

Список використаних джерел

1. Кур'ята В.Г. Ефективність системи соя – *Bradyrhizobium japonicum* за дії паклобутразолу / В.Г. Кур'ята, Л.А. Голунова, С.К. Береговенко // Фізіологія і біохімія культурних рослин, 2010.– 42. № 3. – С. 218 – 224.
2. Ткачук О. О. Дія ретардантів на морфогенез, період спокою і продуктивність картоплі / О. О. Ткачук, В. Г. Кур'ята. – Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2016. – 152 с.
3. Рогач В.В. Дія ретардантів на морфологічні показники, продуктивність та період спокою картоплі / В. В. Рогач, І. В. Попроцька, Т. І. Рогач, В. Г. Кур'ята // Вісник Уманського національного університету садівництва. – 2015. – № 1. – С. 51-54.

Шелепун Н.О.,

студент СВО магістр.

Науковий керівник – к.б.н., доцент кафедри біології Рогач В.В.

ВПЛИВ ІНГІБІТОРІВ РОСТУ З АНТИГІБЕРЕЛІНОВИМ МЕХАНІЗМОМ ДІЇ НА І ПРОДУКТИВНІСТЬ РОСЛИН ПЕРЦІВ

Створення можливостей та засобів регуляції онтогенезу рослинного організму є важливим завданням сучасної фітофізіології. Вирішальну роль при цьому відіграють природні і синтетичні регулятори росту рослин, оскільки регуляція фізіологічних процесів гормонами та їх синтетичними аналогами високоспецифічна і не може здійснюватися іншими засобами [1].

Найбільш широко застосованою групою регуляторів росту є ретарданти – інгібітори росту рослин з антигібереліновим механізмом дії [2].

Відомо, що ретарданти зменшують інтенсивність росту, а відповідно і ємність основного акцептору асимілятів – вегетативної маси. Тому з'являється можливість спрямовувати їх надлишок до господарськоцінних органів [3].

Нами досліджено, що морфометричні зміни дослідних рослин під впливом ретардантів позитивно впливали на продуктивність культури.